

Протокол

№

гр. София, 03.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 03.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на
прокурора Ивайло Занев, като разгледа дело номер **972** по описа за **2026**
година докладвано от , и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 14,58 часа, се явиха:

КАСАТОРЪТ „МЕТРО БЪЛГАРИЯ“ ЕООД – редовно призовано, представлява се от АДВ. К., с
пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ НАЧАЛНИК ОТДЕЛ „ОПЕРАТИВНИ ДЕЙНОСТИ“ В ДИРЕКЦИЯ
„ОПЕРАТИВНИ ДЕЙНОСТИ“ ПРИ ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ФИСКАЛЕН КОНТРОЛ“ ПРИ
НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ – редовно призован, представлява се от ЮРК. Й., с
пълномощно по делото от предходната инстанция

СГП – редовно призована, представлява се от прокурор З..

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА касационната жалба.

АДВ. К.: Поддържам касационната жалба. Нямам други доказателствени искания. Имам искане за
спиране на производството и за отправяне на преюдициално запитване до СЕС.

Запитването е по следните въпроси - Допуска ли правото на Съюза и по-конкретно чл. 28, 34, 35,
36 и 114 и 117 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), разпоредби като
тези на чл. 127и, ал. 3 от ДОПК и чл. 10, ал. 1 от Наредба № 5/29.09.2023 г. на Министъра на
финансите, които вменят административни задължения на търговците предварително да
декларират обстоятелства във връзка с движението на определени видове стоки, обозначени като

стоки с висок фискален риск, при търговията с тези стоки в рамките на вътрешния пазар и превоза им на тези стоки на територията на Република България.

Допуска ли правото на Общността и конкретно чл. 49 § 3 и чл. 50 от Хартата на основните права на ЕС във връзка с чл. 6, §1 от Договора за ЕС, санкционни разпоредби като тази на чл. 287б, ал. 3 от ДОПК, които предвиждат санкция в абсолютен размер 40%, определена в зависимост от стойността на съответните стоки с висок фискален риск, при неизпълнение на вменените с чл. 127и, ал. 3 от ДОПК и чл. 10, ал. 1 от Наредба № 5/29.09.2023 г. задължения за предварително деклариране на въпросните стоки.

Основанието е, че цитираните норми от местното законодателство въвеждат административна тежест за предварително деклариране на стоки за вътрешния пазар и непропорционални санкции, съществени размери за изпълнението на тези изисквания. В случай като тази в главното производство по административно наказателното дело пред СРС не са съобразени с цитираните от мен разпоредби на актове на ЕС – Договора за функциониране на ЕС и Хартата на основните права на ЕС, както и Общите принципи на правото на общността и явно им противоречат.

Моля за срок да ги формулирам в писмен вид с обосновка.

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на адв. К. в срок до 17.04.2026 г. да представи допълнителна обосновка на направеното искане за оправяне на преюдициално запитване като по възможност посочи конкретни норми от вторичното правно на ЕС, чието тълкуване би било предмет на едно евентуално бъдещо преюдициално запитване.

ЮРК. Й.: Оспорвам касационната жалба. С оглед дадената възможност на адв. К., моля да се запозная с формулировката му и да изразя становище.

В случай, че постъпи обосновка от адв. К. СЪДЪТ ще уведоми писмено ответника, за да може той да изрази становище в даден допълнителен срок.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Няма да сочим нови доказателства. Нямаме други доказателствени искания.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ, с оглед липсата на доказателствени искания намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. К.: Считам, че ако процесните Акт за установяване на административно нарушение и Наказателно постановление са извадени от фактическата обстановка не се съдържа конкретно и ясно описание на тези деяния. Тези пороци, сами по себе си са достатъчно основание за отмяна на обжалваното наказателно постановление. Въззивният съд не е извършил анализ на събраните в хода на съдебното дирене доказателства и не е формирал собствени фактически и правни изводи, относно деянието – какво приема за извършено, квалификацията му и неговото авторство. Относно обстоятелствата обуславящи ангажирането на административно наказателната отговорност на конкретното лице за извършеното административно нарушение, както и степента на обществена опасност, за да се прецени прилагането на чл. 28 ЗАНН за размера на санкцията. Считаме, че решението на СРС е постановено при липса на мотиви, възпрепятстваща проверката за материалната му законосъобразност. Подробни съображения сме изложили в касационната

жалба. Предвид на горното и с оглед забраната за нови фактически установявания по касационната инстанция в чл. 220 АПК, моля обжалваното съдебно решение да се отмени като незаконосъобразно и делото върнато за ново разглеждане от друг състав за произнасяне по законосъобразността на наказателното постановление, в това число по въпросите - извършено ли е било административно нарушение, какво е то, от кого, кога и дали е извършено от санкционираното лице, има ли вина то, каква е обществената опасност на деянието. При условията на евентуалност моля да отмените първоинстанционното решение поради противоречието му с материалния закон. В жалбата са изложени подробни съображения и по отношение на непропорционалния размер на санкцията от 40 процента от стойността на стоките, т.е. това е повече от размера на ДДС, който в случая не е спорно, че е внесен в бюджета от дружеството. Това е формален пропуск, който е в резултат на това, че отговорността за транспорта на стоките не е на жалбоподателя, а на клиента на „Метро България“, който е отговарял за транспорта и е следвало да организира и да прати превозно средство до магазина в [населено място], за да придвижи стоката до [населено място]. Считаме, ако се приеме, че е налице осъществено деянието предвидено в съответните разпоредби, че е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Административно наказващият орган и първоинстанционният съд не са извършили такава преценка, изложили са банкетни мотиви, че не са налице обстоятелства за това.

ЮРК. Й.: Моля да оставите в сила първоинстанционното решение, като обосновано и законосъобразно. Моля да оставите касационната жалба без уважение, като в този случай претендираме юрисконсултско възнаграждение.

ПРОКУРОРЪТ: Нормата на чл. 127, ал. 1 ДОПК не влиза в противоречие с правото на ЕС и в частност с нормите, които касаят фискалната политика в рамките на ЕС. Още повече, че санкцията е за стоки с висок фискален риск и такива правила са предоставени на всяка една държава членка на ЕС да прецени автономно как и на каква основа да ги санкционира. Касационната жалба е неоснователна, решението на СРС за валидно, допустимо и правилно. Моля да отхвърлите касационната жалба. Няма основание да се третира, детерминира това нарушение като маловажен случай и да се изключи от наказателна отговорност.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15,17 часа.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

СЕКРЕТАР: